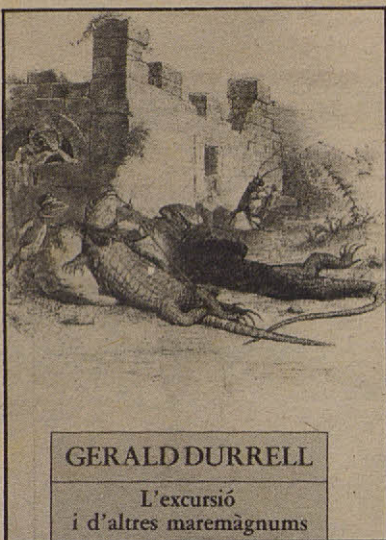

23/III-91

L'APARADOR

GERALD DURRELL

L'excursió
i d'altres maremàgnums

La traça del 'bon vivant'

Gerald Durrell, *L'excursió i d'altres maremàgnums*, Edhasa. Barcelona, 1991.

Xavier Canyada

Si un llibre pot ser qualificat de divertit sense afeixugar ni desmereïxer la qualitat estilística, i és on el *bon vivre* de l'autor, a més, s'instaura en categoria a partir de la qual la vivència s'il·lumina en pàgines prenyades d'ironia (no pas altra cosa que un tipus d'humor subtil i intel·ligent), aquest és el preciós volum, molt acuradament traduït per Jordi Arbonés, que tenim entre mans. De fet, de maremàgnums com aquest no seria gens arriscat de dir que Gerald Durrell n'ha hagut de viure a cabassos, sols pel que hom pot deduir de la seva vida oberta i viatgera i, per tant, múltiples incitadora d'esdeveniments sobre els quals, més tard, el verí poderós de l'escriptura ha pogut actuar a la seva manera. La molt curiosa família Durrell, ja objecte de retrat en el llibre més celebrat d'aquest naturalista sobre la seva infància a Corfú, torna a aparèixer aquí en els dos primers contes, que transcorren a l'illa de Bournemouth i en el curs d'un atrotinat cruer per la Mediterrània Oriental; els tres relats que segueixen són saboroses aventurs viscudes durant els seus viatges, a Venècia, en companyia d'antigues amants d'educació selecta, o per França, amb amics per qui, com per ell, la bona taula i el bon vi són qualitats essencials de la vida. L'última història, en canvi, se separa una mica de les altres per aproximar-se al gènere tètric de Poe; petita novel·la, és la única part del llibre no estrictament autobiogràfica.